

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368270
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118368270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne SetCar sk, a.s., so sídlom v Sučanoch, Priemyselná 10, IČO: 50 387 189, zastúpenej JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom v Z., E. X, proti žalovanej KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v C., M. H. X/A., o zaplatenie 118,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5C/8/2019-101 zo dňa 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyni sumu 118,41 Eur s 5 % úrokom z omeškania od 21.03.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka s použitím ust. § 524 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalobkyňa poskytla poškodenému, ktorého vozidlo bolo poškodené pri poistnej udalosti, náhradné vozidlo, ktorého nájomné predstavovalo sumu 528,00 Eur. Poškodený uzatvoril dňa 16.02.2018 so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody voči žalovanej. Oznamením o poistnom plnení žalovaná oznámila žalobkyni výsledok šetrenia poistnej udalosti s tým, že neuznala uplatnenú výšku náhrady škody v plnom rozsahu a poskytla plnenie v celkovej výške 409,59 Eur. Preto sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala sumy 118,41 Eur, ktorú sumu považoval súd za opodstatnenú. Pokiaľ žalovaná v priebehu konania poukazovala na nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky, túto námietku súd považoval za nedôvodnú. Mal za to, že zmluva medzi poškodeným a žalobkyňou spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom v bode 5. tejto zmluvy si zmluvné strany zároveň dohodli započítanie vzájomnej pohľadávky žalobkyne voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi. Pokiaľ žalovaná ďalej spochybňovala samotný nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, tu súd vychádzal aj z čestného vyhlásenia poškodeného, z ktorého vyplýva, že náhradné vozidlo bolo užívané za účelom zabezpečenia bežných životných potrieb, a to na cestovanie do práce, vozenie detí do škôlky a školy, pričom najazdené kilometre v tomto prípade nemali vplyv na výšku nájmu. Podstatné pre posúdenie nutnosti a účelnosti bola podľa názoru súdu skutočnosť, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovanej nemohla poškodená používať svoje motorové vozidlo a bola nútená zapožičať si iné, za ktoré musela následne uhradiť nájomné, čím jej vznikla škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Poškodená bola nútená v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou požičať si iné

vozidlo, a preto sa súd v tomto smere stotožnil s právnym názorom žalobkyne. Pokiaľ išlo o výšku nájomného, poškodená náhradné vozidlo užívala v období od 06.02.2018 do 16.02.2018, t. j. 11 dní pri zmluvne dohodnutej cene nájmu za jeden deň vo výške 48,00 Eur. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni ako úspešnej účastníčke nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2) Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaná. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil rozhodujúce skutočnosti, následkom čoho i nesprávne rozhodol. Tak ako i v konaní pred prvoinštančným súdom, poukazovala na nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne, keďže poškodená nemohla postúpiť neexistujúcu pohľadávku, lebo voči žalobkyni bola v postavení dlžníka, nie veriteľa, čo je v rozpore s ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobkyni pred jej postúpením, nemohla túto pohľadávku postúpiť na žalobkyňu a následne teda žalobkyni nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie. Takýto právny úkon je podľa názoru odvolateľky neplatným právnym úkonom, lebo svojím obsahom a účelom odporuje zákonu.

3) Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa jej názoru súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a správne vo veci rozhodol. Postúpenie pohľadávky v tomto prípade nemožno posudzovať formalisticky, tak ako to tvrdí protistrana z dôvodu, že nedošlo k skutočnému uhradeniu faktúry. Poškodená mala nárok na úhradu nákladov z poistnej udalosti, ktorá pohľadávka bola riadne vyčíslená žalobkyňou a keďže túto pohľadávku postúpila priamo na žalobkyňu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď po preskúmaní dôvodnosti, resp. výšky tejto pohľadávky túto i žalobkyni priznal.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia.

6) Pokiaľ išlo o vyhodnotenie právneho vzťahu medzi poškodeným a žalobkyňou, tu sa odvolací súd (tak ako je už vyššie uvedené) stotožnil s dôvodmi, tak ako ich vyhodnotil súd prvej inštancie v bode 18. dôvodov napadnutého rozhodnutia a keďže odvolateľka v priebehu odvolacieho konania nenamietala prakticky žiadne iné skutočnosti, odvolaciemu súdu neprislúchalo ani vyhodnotiť dokazovanie iným spôsobom, než ho vyhodnotil súd prvej inštancie.

7) O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).